

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Liège (Belgia) — Jacques Damseaux przeciwko État belge

(Sprawa C-128/08) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ kapitału — Podatek od dochodów kapitałowych — Umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania — Obowiązek państw członkowskich na podstawie art. 293 WE)

(2009/C 267/30)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jacques Damseaux

Strona pozwana: État belge

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Liège — Wykładnia art. 56 WE, 58 WE i 293 WE — Wyższe opodatkowanie dochodów kapitałowych pochodzących z zagranicy niż dochodów kapitałowych wypłacanych przez spółkę mającą siedzibę w państwie członkowskim miejsca zamieszkania — Ograniczenie swobodnego przepływu kapitału — Zakres umów o unikaniu podwójnego opodatkowania — Obowiązek państw członkowskich na podstawie art. 293 WE.

Sentencja

W zakresie, w jakim prawo wspólnotowe w obecnym kształcie i w sytuacji występującej przed sądem krajowym nie przewiduje ogólnych kryteriów służących rozgraniczeniu kompetencji pomiędzy państwami członkowskimi dotyczących zniesienia podwójnego opodatkowania w obrębie Wspólnoty Europejskiej, art. 56 WE nie sprzeciwia się obowiązywaniu dwustronnej umowy podatkowej, takiej jak będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, na mocy której dywidendy wypłacone przez spółkę z siedzibą w państwie członkowskim akcjonariuszowi mającemu miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim mogą być przedmiotem opodatkowania w obydwu państwach członkowskich i która nie przewiduje ustanowienia po stronie państwa członkowskiego miejsca zamieszkania akcjonariusza bezwzględnie obowiązku unikania podwójnego opodatkowaniu w sensie prawnym, które z niej wynika.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Glaxo Wellcome GmbH & Co. przeciwko Finanzamt München II

(Sprawa C-182/08) ⁽¹⁾

(Swoboda przedsiębiorczości i swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy od osób prawnych — Nabycie udziałów w spółce kapitałowej — Przesłanka wymagająca uwzględnienia przy ustalaniu podstawy wymiaru podatku nabywcy utraty wartości udziałów wskutek wypłaty dywidendy)

(2009/C 267/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Glaxo Wellcome GmbH & Co.

Strona pozwana: Finanzamt München II

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof (Niemcy) — Wykładnia art. 43 WE i 56 WE — Nabycie udziałów w spółce kapitałowej podlegającej nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu przez podatnika uprawnionego do zaliczenia podatku dochodowego od osób prawnych — Przepis krajowy, na mocy którego przy ustalaniu podstawy wymiaru podatku nabywcy, utrata wartości udziałów wskutek wypłaty dywidendy jest uwzględniana w przypadku nabycia od udziałowca uprawnionego do zaliczenia podatku dochodowego od osób prawnych, podczas gdy odpowiednie zmniejszenie podstawy wymiaru podatku jest wykluczone w przypadku nabycia od udziałowca nieuprawnionego do zaliczenia

Sentencja

Wykładni art. 73b traktatu WE (obecnie art. 56 WE) należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów państwa członkowskiego, na mocy których utrata wartości udziałów wskutek wypłaty dywidendy nie wpływa na podstawę wymiaru podatku podatnika będącego rezydentem, jeżeli nabył on udziały w spółce kapitałowej będącej rezydentem od udziałowca niebędącego rezydentem, podczas gdy w przypadku nabycia udziałów od udziałowca będącego rezydentem, taka utrata wartości powoduje obniżenie podstawy wymiaru podatku nabywcy.

Ma to zastosowanie w przypadku, gdy takie przepisy nie wykraczają poza to, co konieczne do zachowania zrównoważonego rozdziału kompetencji podatkowych między państwami członkowskimi oraz zapobiegania czysto sztucznym strukturom w oderwaniu od przyczyn ekonomicznych, których wyłącznym celem jest uzyskanie nienależnej korzyści

podatkowej. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy przepisy będące przedmiotem postępowania przed tym sądem ograniczają się do tego, co konieczne do osiągnięcia tych celów.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Dr. Erhard Eschig przeciwko UNIQA Sachversicherung AG

(Sprawa C-199/08) (¹)

(Ubezpieczenie ochrony prawnej — Dyrektywa 87/344/EWG — Artykuł 4 ust. 1 — Swobodny wybór prawnika przez ubezpieczonego — Ograniczenie umowne — Większa liczba ubezpieczonych poszkodowanych w wyniku tego samego zdarzenia — Wybór przedstawiciela prawnego przez ubezpieczyciela)

(2009/C 267/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dr. Erhard Eschig

Strona pozwana: UNIQA Sachversicherung AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof (Austria) — Wykładnia art. 4 ust.1 dyrektywy Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej (Dz.U. L 185, s. 77) — Klauzula zawarta w ogólnych warunkach ubezpieczenia przyjętych przez ubezpieczyciela ochrony prawnej, która w przypadkach, w których większa ilość ubezpieczonych jest poszkodowana w wyniku tego samego zdarzenia, uprawnia ubezpieczyciela do wyboru przedstawiciela prawnego i tym samym ogranicza prawo swobodnego wyboru prawnika przez indywidualnego ubezpieczonego (tzw. „klauzula szkód zbiorowych”)

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej należy interpretować w ten sposób, że ubezpieczyciel ochrony prawnej nie może zastrzec sobie prawa wyboru przedstawiciela prawnego dla większej liczby ubezpieczonych, którzy poszkodowani zostali w wyniku tego samego zdarzenia.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessisches Finanzgericht, Kassel — Niemcy) — Plantanol GmbH & Co.KG przeciwko Hauptzollamt Darmstadt

(Sprawa C-201/08) (¹)

(Dyrektywa 2003/30/WE — Wspieranie użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych — Dyrektywa 2003/96/WE — Wspólnotowe przepisy ramowe dotyczące opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej — Mieszanka oleju roślinnego, dodatków i paliwa — Biopaliwa — Uregulowanie krajowe — Zwolnienia z podatku — Zastąpienie zwolnienia obowiązkiem przestrzegania minimalnej proporcji biopaliwa w paliwach — Zgodność z dyrektywami 2003/30/WE i 2003/96/WE — Ogólne zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań)

(2009/C 267/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hessisches Finanzgericht, Kassel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Plantanol GmbH & Co.KG

Strona pozwana: Hauptzollamt Darmstadt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hessisches Finanzgericht (Niemcy) — Wykładnia art. 3 dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz.U. L 123, s. 42), oraz zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań — Ustawodawstwo krajowe zastępujące, przed upływem terminu przewidzianego w dotychczasowych przepisach, system zwolnień podatkowych dotyczących biopaliw wchodzących w skład paliw mieszanych, przez obowiązek dodawania biopaliw do zwykłych paliw, wywołujące tym samym niekorzystne skutki ekonomiczne dla producentów objętych tymi zwolnieniami.

Sentencja

1) Artykuł 3 dyrektywy 2003/30WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on regulacji krajowej, takiej jak w sprawie przed sądem krajowym, która wyklucza z systemu zwolnień podatkowych dotyczących biopaliw produkt, taki jak w sprawie przed sądem krajowym, mający postać mieszanki oleju roślinnego, oleju napędowego z ropy naftowej i specjalnych dodatków.